

Henseende, og det maa være deres Sag; men jeg troer, at dersom der paa Frederiksværk findes et Sted, hvor man kunde bygge og boe og drive Handel, uden at være indskrænket ved denne private Contract, saa kunde man gjøre det, og jeg troer, at dersom man havde Penge at spille paa en Sag, som maaskee vil bringe et meget ringe Udbytte, saa kunde man forsøge sin Lykke, og saa skulde man vist ogsaa faae godtgjort, at den nuværende Handelsberettigelse ikke mere kan bestaae, og at de Skjøder, som saaledes ere udstedte, indeholde Indskrænkninger, som ikke længere retlig kunne bestaae.

Indenrigsministeren: Ja, jeg seer mig nødsaget til at gjentage, hvad jeg før sagde, at Domainerne naturligtviis have været saa forstandige og saa forsigtige at sikke sig i saa Henseende, idet der med Hensyn til Alt, hvad der er bortsolgt af dem, er indført den ubtrykkelige Betingelse, at saalænge denne Contract staaer ved Magt, maa hverken den, der nu kjøber, eller den, til hvem Kjøberen maatte sælge eller leie, hvad enten det bliver samlet eller udstykket, derpaa drive nogensomhelst Handel; hvad de ikke have solgt, det eie de endnu. Jeg seer altsaa ikke, at der kan være Spørgsmaal om, eller at man let skulde kunne tænke sig, at man i den Henseende kunde gaae anderledes tilværks, end skeet er.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Varigheden af offentlige Ombud (Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1235 ff.).

Fsberning: Der er flere offentlige Ombud, hvis Varighed ikke er nøie bestemt, men der er navnlig eet, nemlig Liighnsmandenes, som ikke er nøiagtig bestemt og som, saa at sige, kan udstrækkes i en ubegrændset Tid. Dette Forhold kan, da det ligger under Regjeringens Omraade, afgjøres ad administrativt Veie, og derfor kan dette Lovforslag faae en ikke ringe Betydning, selv om det ikke kommer videre,

naar Regjeringen kunde beslutte sig til ved en almindelig Bestemmelse at fastsætte, at ingen Liighnsmand burde tvinges til at blive i denne Tjeneste ud over tre Aar. Der foreligger Tilfælde, som vise, at man har holdt Mænd i denne Forretning langt ud over dette Tidrum og imod deres bestemte Forlangende om at blive friggjorte derfor. Liighnsforretningen er jo ikke noget Tiltalende, den er endog saa hyppig farlig, og jeg synes derfor det er ubilligt, at den skal strækkes ud over det almindelige Tidrum, som gjælder for de fleste offentlige Ombud, nemlig tre Aar. Det vilde være mig kjær, om Regjeringen vilde træffe en Foranstaltning, hvorved dette ogsaa kunde blive Tilfældet med Liighnsmandene. Der er Steder, hvor Sager desangaaende have bragt Strid tilveie inellem Communen og Amtet, hvorfra den er gaaet til Regjeringen, og som har ført til, at Mænd ere blevne tvungne til at fortsætte denne Virksomhed, som det forekommer mig paa en meget ubillig Maade, langt ud over en passende Grændse.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Da den foreliggende Sag henhører under Justitsministeren, vil det være vansteligst for andre Medlemmer af Ministeriet at høre sig om den.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Justitsministeren er forhindret fra at være her tilstede, paa Grund af, at hans Nærværelse er nødvendig ved Forhandlingerne i Landstinget. Jeg antog imidlertid, at der desuagtet ikke kunde være Noget til Hinder for at foretage denne Sag, da den formeentlig dog ogsaa efter sit Indhold vedrører de andre Ministerier.

Indenrigsministeren: Siden dette Lovforslag er fremkommet, maa jeg antage, at der foreligger et Tilfælde, som virkelig kan have givet Anledning til det. Forøvrigt er det vistnok samtlige Medlemmer, ialtfald dem fra Landet, velbevidende, at den Sag i Reglen meget let lader sig ordne. Det er ganske vist ikke forestrevet, at disse Mænd, der have denne Bestilling, skulle afgaae efter et vist Tidrum, og jeg vilde ogsaa ansee det for lidet ønskeligt,